

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 123. sz. a.
Körösi-jéle ház, II. lépcső, I. em.,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelő
9-11 óra között,
Bolonya, nester-utca 325. sz. a.
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Hírlapok vissza nem adhatók.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt félévre 3 frt 50 kr.
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábas gármond-sor helye 5 kr (1-10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérletdíja 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G
L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

38. szám.

Brassó, Szombat, április 2-án.

III. évfolyam 1887.

Felhívás előfizetésre.

Április elsejével fennállásunk harmadik
évének második negyedébe lépünk.

E negyedév lesz a legsúlyosabb küzde-
lem ideje. Sok nemzeti érdekünk megvédése
és előnyeinek kivívása ezen időszakba esik.
Lankadatlan kitartással fogunk ezeknek kivi-
vására törekedni.

Programmunk ugyanaz marad, a mi ed-
dig volt. Nemzetiségi politikánk a békés egyez-
ség lehetővé tétele, mi ha nem sikerül, ott ta-
lál minket az olvasó azok sorában, kik meg-
védeni hivatvák a magyar állam tekintélyét.

Hívei vagyunk a szabadelvű pártnak s
minden erőnkkel oda fogunk törekedni, hogy
pártunk győzelmét a közeli választásoknál elő-
mozdítsuk. Pártállásunk mellett azonban ken-
dőzetlenül megmondjuk véleményünket ott,
hol azt a közérdek kívánja.

Magyar nemzeti szempontból program-
munk az „Erdélyrészi magyar közművelődési
egyesület”. Azon körülmény, hogy több fiók-
jának hivatalos közlönye vagyunk, kezesség
e tekintetben.

Közgazdasági politikánk: magyar ipar
s kereskedelem létesítésének előmozdítása. Ezen
térén felmutatott tevékenységre — önhietség
nélkül — mindenkor büszkén tekinthetünk s
hiszszük, hogy iparosaink s kereskedőink fel-
ismerik érdekeik szósólóját.

A „Brassó” a jövő negyedben is nagy
gondot fog fordítani a közművelődési s köz-
gazdasági haladásra. Vezérezikkeit kiváló po-
litikusok fogják írni. Rendes rovatai ugyan-
azok maradnak, mint eddig.

Nem ígérünk semmi újat, csak jó lapot.
Ezt nyújtani főtörekvésünk lesz. Hogy ezt
teheszük, kérjük a t. közönség szíves párt-
fogását.

Ezt reméljük megnyerni.

A szerkesztőség.

Előfizetési árak:

Áprilistől — júliusig 1 frt 80 kr.
Áprilistől — októberig 3 » 50 »
Áprilistől — decemberig 5 » 20 »
Külföldre egész évre 20 frank.

Az előfizetések legezészerübben postautal-
vánnyal a „Brassó” kiadóhivatalához kül-
dendők.

A kiadóhivatal.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Mese az äeolhárjáról.

Üdvözlétül a brassói „Magyar Polgári Kör” tagjainak Kászony
István és Csia István arczképeinek teleplezése alkalmából.

Miután a jó Isten az emberiséget megteremtette,
négy äeolhárját készített, külön a hazafiság, külön a
szeretet, az igazság és külön a hálás kegyelet
érzelmeinek tolmácsolására. Ez uton akarta az em-
berek szívébe ama nemes érzelmeket beplántálni. —
A hárják mindenike megkapta a maga szellőjét. Az
emberek figyeltek a hangokra s többé-kevésbbé el is
tanulták azokat; csak a hálás kegyelet hárfájának
hangja iránt nem érdeklődtek, pedig annak húrjait a
jótékonyosság szellője érintette s zenéje szebb volt
mindannyinál, — elbűvölő, égbemelő.

Ma is úgy van az: az emberek között igen so-
kan vannak, kik nem értik a hála hangjait; eltanulni,
szíveikbe oltani nem tudják vagy nem akarják, hiába
természetes visszhangja az az élvezett jótékonyágnak.

A brassói „Magyar Polgári Kör” azon kevesek
közé tartozik, kik e zenét ismerik s hálás kegye-
letük ünnepén igaz hangokban sietnek annak ki-
fejezést adni.

Legyen áldott emléke a jótékonyosság szellő-
jét képviselő Kászony István és Csia István el-
hunyt kőri tagoknak!
Brassó, 1887. április 2.

Egy epizód a szabadságharcz idejéből.

(Vége.)

Fussunk! — kiáltott mindenki és nők, gyer-
mekek, agg férfiak a bércek sűrűjébe rejtöztek. De
itt sem voltak biztonságban; az orosz hadsereg el-
árasztotta a bérceket szállingó katonáival.

Ott, hol a bércek alján fekvő községeknek éle-
tet adó források keletkeznek, a völgykatlanok sűrűjé-
ben szétszórta vonta meg magát Dálnok lakossága.
Harczképtelen férfiak voltak csak köztük, kik a nőket
és gyermekeket valamennyire megőrizhették és báto-
rithatták; de ha rájuk akadt egy-egy eltévedt kozák,
szívesen odaadták mindenüket, de bántani nem mer-
ték. Magukon pedig csak úgy segíthettek, hogy felfe-
dezett rejtekhelyüket ujjal cserélték ki.

Egy sűrű erdő oldalában, alkalmas barlangüreg-
ben vonult meg két család, köztük két nő és néhány
apróbb gyermek, egyetlen férfival, T . . . Mihálylyal,
ki élesre fent rövid nyelvű baltával állt őrt egy sűrű
bokorban.

A férfi zörejt hall; a nőket bevonulásra inti.
De már későn.

Egy ittas kozák-tiszt jött elé lóháton s az örkö-
dő férfit megpillantva, lándzsáját döfésre hajtotta; de
meglátva az egyik nőt, ki a barlangba ép akkor sza-
ladt be, mosolyogva ugrott le lováról. Odament a
nő felé, vállát megveregette és a barlang felé nem-
pogott. Szót nélkül egy pillanatra megállt, majd a lova-
nyal együtt a barlangba lépett.

ban, előterjesztésekben, hogy ezen mulhatlan
kiadásoknak legalább csak azon aránylagos
része, a mely a faizásra és legeltetésre joga-
sult lakosságnak az illető községi előljárók
utaltványai alapján évről-évre kiszolgáltattak
és kiszolgáltattának a fennálló ideiglenes ke-
zelési szabályok értelmében — megfizessék, il-
letőleg megtérítsék a szabály szerint azt elő-
legező városi pénztárnak.

A tulajdonjognak ily sajátságos módon
való vitatása bizonyára komikus dolog s beil-
lenék a „Borsszem Jankó”-ban olvasni szokott
Hombár Mihály-kodások keretébe is.

Azonban sajnos, hogy nemcsak nevetsé-
ges, de veszélyes dolog is. Mert a legsúlyo-
sabb következményeket kezdte maga után
vonni már eddig is. Kezdek elveszteni ugyan-
is hitüket és meggyőződésüket a két község
névében folytatott eljárás jó hiszemiségé-
ben még azok is, a kik eddig valóban azt
hitték, hogy a tiszta, igaz meggyőződés és ön-
zetlen hazafiság a rugója ama kitartó, erélyes
és szívós küzdelemnek, a mely ez ügyben ki-
fejtetett.

S ezen hit és meggyőződés elvesztése éré-
lyes rendszabályok megtételére fogják kény-
szeríteni az illetőket, nehogy t. i. feltehessék
róluk azt, hogy a téves és hibás alapon is
készek ép úgy védelmezni őket, mint a hogy
ez idáig történt, midőn t. i. a város kizáróla-
gos tulajdonának akarta fentartani mindazon
erdőket, „a hol emberemlékezet óta nem vág-
tak fát” s azon havasokat, „a melyeket ő szo-
kott eddig haszonbérbe adni” s ezenfelül még
a többinek is egyharmad részét követelte.

Eltekintve azonban ezen erkölcsi kény-
szertől, az észszerűség és a törvény különben
is világosan és határozottan szól és intézkedik
ez ügyben.

Az erdők után adót, községi pótagót, ke-
zelési, őrzési s üzemterv-készítési költségeket
okvetlenül kell fizetnie valakinek. De hát ki
fizesse ezt? A város előlegezte idáig, mivel
földesuri jogot vitatott hozzá. Most azonban
kijelenti, hogy neki már nincs pénze továbbra
is fedezni ezen tetemes költségeket; sőt kéri
a fennálló kezelési szabályok értelmében az
idáig előlegezett összegeket is az évenként le-
zárt és megállapított zárszámadások alapján a
tényleges haszonélvezet arányában felosztani s
beszedni és neki megtéríteni.

kényszerítette. Itt az egyik nőt megölelte és kezdett
dévajkodni vele. Aztán mindenféle jelekkel igyekezett
tudtul adni a férfinak, hogy neki e nő tetszik.

Mihály uram látta, hogy a dolog nem tréfa; —
határozott.

Kiakasztotta a járomszegből a pálinkás kulacsot,
és „nem bánom”-féle jeleket téve, a tiszt urat vig-
edélylyel kínálgatta belőle. Az ittas kozák elfogadta
s a kulacsot szájához emelve, fejét hátra hajtotta. E
perczen megvillant a székel kezében a fejsze, és a
tiszt halva esett egy kiálló sziklának. Mihály uram
pedig a testet behengerítette az árokfenébe, hol a
gyermeknépség jókora mennyiségű száraz gallyal és
falevéllal befűdte.

Másnap jött a »polgár«, ki a menekülteket haza
hivta. — Mikor P Mihály vonult be udvarába
négyökrös szekeren, megmentett feleségével, eleje áll
András Mihály, a bíró.

— Hallod öcsém, hallod! Nagy baj van! Te egy
muszka tisztet megöltél. Most ránk parancsolt a gye-
nerális, hogy ha ki nem adjuk, felvetteti az egész falut.

— Már hogy én öltem meg, bíró uram, az igaz;
de hogy eléteremtsem, az lehetetlen. Valami gézenguz
már elégette. . . . No, de segítünk a dolgon.

P. Mihály uram megfordult, visszament az er-
dőre, hol a lovat eloldotta, s még azon éjen a levá-
nyal együtt a barlangba lépett. Egy pillanatra megállt,
majd a lova-
nyal együtt a barlangba lépett.

A községek azonban erről tudni sem akarnak. Ily körülmények között világos tehát, hogy nem marad egyéb hátra az illető hatósági községekre nézve, mint betiltani a szóban forgó erdők szabályellenes használatát s lefoglalni az abban található készleteket a multban felmerült szabályszerű költségek s a jövőben előfordulható multhatlan kiadások fedezhetése céljából.

Adófizetés nélkül, üzemterv nélkül, szakértő erdőtiszt nélkül s szakképzett erdőőrök nélkül községi erdőt birni és használni manapság hazánkban nem lehet.

És úgy is van. Mint értesültünk, be lett tiltva e két községre nézve az erdők további használata; le lett foglalva az erdőben található fakészlet; s eljárás indított ellenük azért is, hogy az erdőtörvény értelmében illetékes uton megállapított kezelési szabályoktól miért tértek el ennyire.

És erre az erdőtörvény 50. és 53. §§-ai 500 frtig s ismétlés esetében 1000 forintig is terjedhető pénzbüntetést irnak elő, eltekintve a szintén sokra menő eljárási költségektől. — Mert vége lesz már bizonyára annak is, hogy az állami és törvényhatósági községek saját vagy az állam és a törvényhatóság költségére futkossanak jövőre is az ő ügyes-bajaikban. Igaz ügyért és hét faluért s egy városért még volt talán értelme ennek a hazafias és közcélú áldozathozásnak; de két község és egy téves alapra jutott ügyért nem fogják megtenni azt.

Ki fogja aztán megfizetni majd ezt a községek helyett? Vajjon ama bölcs és vitéz tanácsadók, a kik utjába állottak és állanak annak, hogy az egyezés létrejöttön itt is ugyanazon alapokon, mint a többi öt községben, hol a költségeket jövőre ki-ki azon arányban fizetné, a mint tényleg birni fogja és használja az erdőket; a multa nézve pedig $\frac{1}{3}$ -részét a város, $\frac{2}{3}$ -részét a községek — és pedig azon nem csekély könnyébbítés mellett, hogy azt is ha tetszik, csak 32 évi részletekben törlesztessék az azt előlegezett várossal szemben?

Bizonyára nem; nem ezen tanácsadók és bölcs férfiak fognak fizetni; hanem fizetni fog az a bizonyos „oh nép“, a mely fa nélkül és nyári legettetés nélkül nem existálhat ha mindjárt lenyuzná is a bőrét.

A kinek van nagy birtoka, telke s egyéb biztos keresete és életmódja is, az ne béküljön tehát. De a kinek ez nincs, az kérve-kérje, hogy legyen vége már e hamissá válni kezdő játéknak és heccezni!

Hisz végső esetben is mit lehet remélni? Midőn az öt faluval kötött „Egyezés“ be fog czikkelyeztetni, akkor a törvényhozás elrendeli bizonyára, hogy a birtokrendezés és arányosítás ennek megfelelő értelemben bírósággal hajtassék végre a hátralévő két községben is. Mert hát mit is mondhatna észszerűbbet és

golt. Itt a lovat szabadon eresztette, a ruhát pedig egy kukoriczás közé bedobta s aztán, mint a ki dolga jól végezte, visszaballagott falujába.

De nem úgy a vásárhelyiek!

Egy mézárólegény ugyanis egy reggelen pompás paripát vezetett a város fejei elé. Mindjárt megismerték, hogy orosz, — de hol a gazdája? Azt most Vásárhelytől követelik.

Hol a gazda? — Ez megnémitotta a fecsegőket, tevékeny fők pedig megbottlottak benne. Kora reggeltől késő estig futárok jártak be a környéket, de muszka hullát egy darabkát sem találtak. Egyszer csak jön Csernától mellől az orosz staféta, hogy a lovat és gazdáját adják ki, különben így meg amugy!

Még csak ez hiányzott! Szomorú, földre süttől arcok jártak-keltek a városban. Senki még hangosan is alig mert beszélni.

— Én kelmedet okozom! — mondá Jancsó uram a rendőrnek. — Mért nem állított elég patrót?

— Én mosom kezemet! — válaszolá ez. — Mért fogadták el kigyelmetek a paripát?

A Kanta felől zaj keletkezik; arra tekint mindkettő. Egy embert hoz a nép, inkább levegőben, mint a lábán.

— Mi a menykő ütött azokba? — kérdé Jancsó uram.

— Hát csak az, hogy hozzuk a B.... Féri testvérét, és meg kell hogy engedjék kigyelmetek, hogy Féri szentelt földbe temessék.

okosabbat ennél? Azt csak nem fogja mondani, hogy törvény nélkül pereljenek továbbra is azok.

K-y.

Belföld.

Brassó, ápr. 1. (Román hang a kereskedelmi szerződési tárgyalásokról.) A Bukarestben megjelenő „Unirea“ új kormányparti lap a monarchiánkkal kötendő kereskedelmi szerződésre nézve többek közt ezeket mondja: „Hogyha tárgyalásokba bocsátkozunk, ezt tesszük azért, mert érdekünkben fekszik megtartani azon hasznát is, a mely a szomszéd állammal való jó kereskedelmi viszonyainkból kifolyik. Ennek azonban nagyobb jelentőséget nem tulajdoníthatunk, mint a milyennel az valóban bir. Miután pedig gabonánk és állataink számára vannak piacaink, nemzeti iparunknak megteremtését nem fogjuk feláldozni holmi problematikus érdekek miatt. Mi haladni akarunk Ausztria-Magyarországgal, vagy a nélkül, szerződést kötünk, ha ezen állam is úgy tesz mint Németország, vagy pedig nem kötünk szerződést, mert a nyugat megveszi gabonánkat és állatainkat a nélkül, hogy feláldozzék nemzetgazdasági jövőnkét és így nincs is szükségünk szerződésre Ausztria-Magyarországgal. Így áll most a helyzet. Reméljük, hogy a tárgyalásokból Ausztria-Magyarország meg fog győződni arról, hogy nem az 1875-ik évi kormányval van dolga és nem azon állammal, a mely diplomáciailag egy hullához volt kötve. Most minden megváltozott. Most már mi csak a „do ut des“ elvén kötünk szerződéseket. Különben várjuk be a tárgyalásokat.“

Külföld.

Brassó, ápr. 1. (J.) (Újabb merénylet a csár ellen.) Ezt a hírt hozta a táviró Pétervárról. A csár ellen Gascinában merényletet követtek el, azonban a csár sértetlen maradt. Már most Gascinában sem fog a csár időzhetni, bolyongni fog ismeretlen helyekre. Borzasztó élet is ez! Újabb hírek a merényletről nincsenek.

A békés remények még mindég tartósak s ha a bolgár regenség nem fogja most elhamarkodni az önkényes fejedelem választást, ha várni fog ezzel addig, míg a helyzet teljesen tisztul, akkor a béke teljesen biztosítottnak tekinthető. Bulgáriában nyugalom van. Csak Keletruméliából érkeznek nyugtalanító kirek. Ott husvétra zendüléstől félnek. A kormány neszét vette már ennek s megbízható csapatokat küldött oda.

Németország kaczerkodik Oroszországgal. A nagyhercegek biztosították a császárt a csár békés szándékairól, de a három császárszövetségről nagy bölcsen hallgattak.

Olaszországnak még mindég nincs rendes kormánya. Még mindeddig nem sikerült a helyzetnek megfelelő kabinetet alakítani.

Román lapszemle.

A magyar pártok — így nevezi a „Gaz.“ az országos pártokat — mindenütt elkezdették a választási izgatást, a magyar kormány pedig mozgásba

— De azt nem lehet megengedni! — mondá Jancsó uram határozottan.

E közben a tömeg a városház elé ért. Most kivált a megvesszőzött huszár testvére és mondá:

— Van gazda!

Mint villany-folyam, úgy hatott e két szócseka a kedélyekre.

— Hol? ... Hol? — kérdi Jancsó uram örövendezve.

— A beretvatömlőz árkában! — kiáltá ez. — Testvérem: Féri.

— Ugy legyen! Éljen! — kiáltozák és a nép tombolt örömeiben.

— De a ruha! tisztí ruha!? — merült fel az aggodalmas kérdés másodika.

— Az meg itt van! — mondá a mézáró. — A ló mellett egy kukoriczaföldön találtam.

A városi senatus pedig belerakatta az orosz tisztí ruhába a B.... Féri szétmállott tetemeit és a ló hátára felkötve, Csernától alá vezettette, hol az oroszok másnap meg is találták.

Harci zene és tompa dobpergés mellett temették el a görög-nemegyesültek temetőjébe. Alcsernátomban, hol szentelt földben aluszsza álmát a szingyülölő.

S a nép nem kerüli, hanem időközönként koszorúval, virágokkal díszíti fel az állítólagos muszka tisztí sirját.

Márton Elek.

hozta az ügynökök, „kortesek“ nagy részét. Csak a román választók kebelében nem észlelhetünk mozgalmat, életjelt. Ebből aztán önként következik, hogy miután nem csak magyar, hanem román ügryöl is van szó; a románoknak is mozogni kell a n.-szebeni konferencia érdekében.

Nem elég az, hogy a központi bizottság mozogjon, minden románnak részt kell venni a nagy munkában, így véli a „Gaz.“ Kérdezi tehát: Megkívánja-e a román nemzeti érdek arra törekedni, hogy mint a nép szavazatának, bizalmának képviselői jelenjenek meg a jövő választói értekezleten.

Érdekében áll-e a nationak, hogy felvilágosítsák a választókat, hogy ne legyenek a natio ellenfeleinek eszközei a közeledő választáson? Érdekében áll-e a nationak, hogy egyesülve és tömörön küzdjenek s meg ne engedjék, hogy az ő soraikat egyenletlenség és árnyék átörjék. Érdekében áll-e a nationak, hogy megmutassák az országnak és a világnak, miszerint ők olyan nép, a mely a nyelv és nemzetiség lobogóját büszkén és erőlesen lobogtatja Erre szükség lévén összetartásra, munkára buzdítja hiveit. Készülni kell tehát a nagy-szebeni értekezletre. Hát azután? Ha kimondják ott ismét a passivitást: a nép csak ugy fog választani, mint 1868. óta mindig választott. De mi történik a konferencia tagjaival? Jeleztük közlebbi szemlénkben.

Ők maguk széttörök e sorokat s egy része felajánlja szolgálatait, de ugy, — hogy ne tudja meg a világ. Így boldogítja a poporulat, a mely nem sokat hederít a szebeni határozatokra, hanem választ, mint eddig is választott.

Igaz, hogy a brassói és brassómezei románok némileg kivételt képeztek, de mi az ő számuk a többi román választókéhoz képest Máramarostól Orsováig? Már a „Gaz.“ csak csinálja a szebeni konferenciát, mi pedig nézzünk tovább, hogy miképen egyengeti erre az utat, preparálja olvasóit! — Aképen, hogy ijeszti őket a magyarosítással. Ez is egy kortesfogás, csak hogy ma már kezd kopni.

Nem hiszik azok, a kik olvassák, mert látják, hogy husz év alatt egyetlen egy románnak sem vették el a limbáját. Ha vannak olyanok, kik a saját érdekükben megtanulták a magyar állam nyelvét; ebből nem következik, hogy saját anyanyelvüket elfelejték volna, a mire senki sem is kényszerítette. Az a lobogó tehát, melyre ma azt írják: „Limba“ nem hódít, mert nálunk a román nyelv nincs veszélyeztetve. Hanem mindenki úgy korteskedik, a mint jónak látja a magyar alkotmány védelme alatt.

Nálunk a falusi apró egyletektől fel egészen a budapesti magyar akadémiáig minden társulat, minden intézmény, megannyi kulturegylet, mindenkinek végcélja, még ha földrajza avagy régészeti társulatnak is, a magyarosítás.

Lám, hogy ugyan csak megesett a Gazetának. Addig káromolta az E. M. K. E.-et, hogy még a kövekből, bronzból, rézből, vashból is megannyi kulturegylet lettek. Most már tessék az egész Magyarország minden intézménye, társulata, egylete ellen háborút folytatni. Épen így járt a román papokkal is, addig szidalmazta őket az államsegély elfogadásáért, hogy ma már tömeges segélyezésekben bosszankodhatik.

Mi elégszer megmondottuk, hogy mi lesz vége e sok káromkodásnak. Itt van la! Most még az iparosok érdekeit is a kulturegylet veszi védelmébe, az szerzi és osztja ki a munkát. Miért kárpált annyit arra a kultur egyletre, melynek természetesen más céljai vannak, mint a Gazetának. Ez aztán szent igaz. Az a kulturegylet nem mondja senkinek, midőn munkát ad: nyujtsd ki előbb a nyelvedet. Nem kérdezi a brassói posztólól, hogy tud-e a gazdája németül, magyarul, románul. Csak a honpolgárt és a jó munkát nézi s azt egyáltalában nem bánja, hogy az a posztókészítő avagy az a bakkancsinaló minő nyelven imádkozik.

Hanem van uraim még egy nagy baj. Három gerendi zsidó a kulturegyletnek alapító tagja lett. Ez valóban nagy baj. Hát mi nem baj? Az hogy Sorescu Mihály és neje Erzébet Bukarestből ötvenezer forintot küldöttek a brassói román iparosegyletnek.

Ilyen a világ járása a Lensron a Czenk alatt. Az nem járja, hogy: Na si tie! hanem csak az: De mi si mie!

Czenkalji.

Megyei ügyek.

Brassómezei márczius 30-án tartott közgyűlése.

(Vége.)

Az első tárgyat az új törvényhatósági törvény által előirt szabályrendeletek képezték, melyeken a belügyminiszter némi változtatásokat rendelt el. Ez megtörténvén, a szabályrendeletek jóváhagyás végett fel fognak terjesztetni a belügyminiszterhez.

A megyei nyugdíjalap szabályai szintén módosítottak s pedig olyképen, hogy a tisztviselők 1878-tól számítva fizetésük 1%-át fizetik; a törvényhatóság 10 évre kivét 1/2%-ó pótdadót s a tisztviselők egy évi fizetésük 5%-át fizetik belépti díj ezimén, a mi az alaptörvényt képezi. Nyugdíjazásra a tőke kamatainak 90%-a használható, míg 10% a tőzsalaphoz csatoltatik. A felhasználható alaphoz a tisztviselők évenként fizetésük 4%-át fizetik.

Egyéb lényeges módosításai a nyugdíjszabályzatnak nincsenek. A közgyűlés hozzájárult s azonnal ki is vetette a 1/2%-os pótdadót. A megejtett névszerinti szavazás alkalmával — melytől a tisztviselők tartózkodtak — a közgyűlés egyhangulag elfogadta a 1/2%-ó pótdadót.

Ezt követte a helyi vasut ügye. A gyűlés elfogadta a kiküldött bizottságnak javaslatát s kimondta:

1) hogy a gróf Nemes János ajánlata, mely szerint a vaspálya egyrészt Hosszufalun s Tatrágon keresztül Szentgyörgy felé, csatlakozással az államvasúttal Brassónál és Deresztynél építetik, mint Brásó megyére nézve legelőszőbb vonal, elvben elfogadjatik s a megye részéről ezen vonal kiépítésére törzsrésztvényeknek vétele 150 ezer forint erejéig biztosítatik s 2) hogy egy 15 tagú bizottság kineveztetik, mely az engedménnyel a közelebbi feltételeket megállapítsa és a szerződést a közgyűlés engedélyezésének fenntartásával megkísérle, továbbá a pénz beszerzésére, kezelésére, az építés felügyeletére stb. gondot fordít s erről esetről-esetre a közgyűlésnek jelentést tesz

E bizottságba alispán elnökle alatt beválasztott Maager Ferencz, Schnell Károly, Gärtner Károly, Román Lajos, Zaminer Ede, Schwarcz Ágost, dr. Zell Vilmos, Harmath Lajos, Copony Márton, Kärtsch Keresztély, Bolesch Károly, Nicolaus György, Gavrus János és Meschendörfer Frigyes oly utasítással, hogy a tavaszi közgyűlés elé terjesztszen kimerítő, részletes jelentést, felkarolva abban az eljárása alapját képező adatokat is és ezen jelentést megelőzőleg legalább 10 nappal a bizottság összes tagjainak oszsa ki.

Ezzel a vasut ügye is el lévén intézve, a gyűlés jóváhagyta a községi s körjegyzők nyugdíjszabályzatát.

Brassó város 1887. évi költségvetési előirányzatát a közgyűlés azon hozzátevéssel hagyta jóvá, hogy a városi képviselő felhatalmaztatik az 1887. évre 20%-ó pótdadót kivetni s beszédni.

Ezt követőleg jóváhagyatott Brassó város képviselőtársaságának határozata az italfogyasztási díj szedésére vonatkozó szabályrendelet módosítása tárgyában.

Most következett a gyűlés legfontosabb tárgya: a Brassó város s hétfalusi községek között kötött békeegyezmény megerősítése. Valóban felette jellemző, hogy e tárgyhöz senki sem szolt, a gyűlés egyhangulag megerősítette a szerződést. Ez igazolja, minő köz-kívánság volt már ezen évtizedes pernek békés elintézése.

A tárgysorozat utolsó pontját Szász-Hermány község képviselőtársaságának határozata képezte, mely szerint 374 hold községi fekvőség a község lakói között felosztassék. A közgyűlés ezen határozatot szintén jóváhagyta.

Több tárgy nem lévén, elnöklő főispán feloszlatta a gyűlést és a jelenlévők lelkes eljenzése közepette eltávozott.

Küküllőmegyei rovata.

Nyilvános köszönet a segessvári ev. ref. templom és paplak javára befolyt kegyes adományokért.

(Tizenhatodik közlemény.)

A 87. sz. iven a szent-mihályfalvi ref. egyház 1 frt.

A XIV-ik közleményben kimutatott s a szent-ágothai járási szolgabíró Schaser Frigyes által gyűjtött 100 frthoz utólagosan még begyűlt s a megyei alispán Szoboszlai Károly ur útján beküldetett 4 frt. Ezen összesen 140 frt adomány részletes kimutatása a 661. számú gyűjtőíven a következő: Schaser Frigyes szolgabíró 3 frt, Jakabfalva, Magaré, Rozsanda, Újváros, Szászhalom, Morgonda, Kis-Sink, Prépostfalva, Bányakut 5—5 frt; Nagy-Sink és Sz. Ágotha községek 15—15 frt; Prázmár község 3 frt, Grau Frigyes jegyző, Schmidt András kispap, a magarei ev. ág. lelkész, Weiskircher, Gyulai Viktor, Ávedik Simon, Bildner Károly, Schneider András, Tamó Lajos, Szoboszlai József 1—1 frt.

A 80. sz. iven a havasztosi ev. ref. egyház 2 frt, Kovács János ref. lelkész 50 kr.

A 2152. sz. iven a pápai jótékony nőegylet 10 forint.

A 2217. sz. iven a temesvári rom. kat. nőegylet elnöke Slágel Adél ő nagysága 5 frt.

A 255. sz. iven az m.-bergenyei ev. ref. egyház 1 frt.

A magyar-régi szolgabíró Körösi József utólagosan beküldött még 1 frtot.

A 2113. sz. iven Halasról a nőegylet gyűjtése: Török Elekné, özv. Kolozsváriné 2—2 frt, Meszöly Istvánné, névtelen, Kolozsváry Kis-Istvánné, Furó Lajosné, dr. Faragi Sándor, Turóczi István 1—1 frt; Havaszi Erzsébet 50 kr.

Az 1025. sz. iven az alsó-sarkadi ev. ref. egyház 1 frt.

Az 1776. sz. iveről a hortmegyei alispán Pongrácz Lajos 4 frt 37 krt.

Schaesburger Spar- und Hypoteken Kreditverein adománya 20 frt.

A tornai ev. ref. egyházmegye esperesének gyűjtése 4 frt 11 kr.

A 274. sz. iven a mező-paniti ev. ref. egyház 1 frt.

Összesen 65 frt 52 kr.

A XV. első közlemény összege 1694 frt 15 kr.

Főösszeg 2049 frt 66 kr.

A szíves gyűjtők és adakozók fogadják az egyházközség nevében mondott meleg köszönetemet.

Segesvár, 1887. márczius 28.

Szilágyi Márton.
egyházközségi pénztárnok.

Az oláh nyelv és nemzet megalakulása.

Ily czimű mű fogja közelebről elhagyni a sajtót. Szerzője Dr. Réthy László. Az érdekes felhívásból mint a mű irányát jelző részt kiveszszük a következőket:

„A rumén vagy oláh nemzet eredete és megalakulása, Kelet-Európa legérdekesebb s leghonyolultabb ethnologiai kérdései közé tartozik. Érdekes azon kapcsolatoknál fogva, melylyel az a római világgal, a középkori népmozgalmakkal, a keleti egyházzal, hazánk s a szomszédos államok népvizonyaiával összefüggésben van, sőt jelenkorunk nemzetiségi mozgalmait, államügyünk szempontjából, figyelemreméltó politikai jelentőséget is nyert.

Sokan és sokszor foglalkoztak már e nagyfontosságú problémával, de azok, a kik főleg oláh részről, mint politikai programot tárgyalták s tárgyalják, a történelmi igazsággal össze nem egyeztethető, elavult magyarázatokkal érik be; azok pedig, a kik pártatlanul a tudomány szellemében keresték a kérdés nyitját, a Balkán-félszigetet, mint az oláhság eredetének és fejlődésének területét kéltőleg nem ismerték, egyoldaluan és liányosan tárgyalták a kérdést, úgy hogy azt mindenikük befejezetlenül hagyta hátra.

E munka szerzője, azonkívül, hogy a szóbanforgó problémát egész teljességében igyekezett fölfogni, abban a szerencsés helyzetben volt, hogy az 1885. év nyarán, a gróf Széchenyi Pál ipar- és kereskedelemügyi miniszter támogatása mellett létesült magyar keleti expedícióban részt vehetett, mely a Balkán-félsziget tanulmányozását tűzte ki feladatául.

Az expedíció nemzetgazdasági és tudományos érdekeink szempontjából Dalmácia és Montenegró nevezetesebb pontjait látogattá meg (Zára, Sebenico, Spalato, Trau, Raguza, Cattaro, Njegos, Cetinje), majd Észak-Albánia főhelyén: Skutariban időzött, s a Bojana-Drin mentén Meduába utazott, s Durazzóban és Korfu-szigetén kötött ki, honnan Görögország felé vette útját, s Corinthus és Athénében tartott állomásokat, majd Pireusból Salonikibe hajózott, honnan huzamosabb tartózkodás után, az albán-macedon beföldön Bitolia (Monastir), Köprülü, Üsküb városokat kereste fel, s a szerb-bolgár Morava vidékeit járta be.

Mindezen helyek, országok s népek közvetlen megismerésében, mindenikük új adatok és szempontok bő forrására talált, s maga e munka is ezen expedíciónak egyik eredménye, szerző küldetésének mintegy „beszámolója“.

A mű egy hosszabb bevezetésen kívül, — mely az oláh nyelv dunai, macedoniai és istria tájszólásaival foglalkozik: I—XII fejezetből áll, s pedig:

I. Róma hódításai és hatása a barbarokra. II. Dácia népvizonyai a rómaiság idején. III. A romanizmus. (Uj latin nyelvek alakulása.) IV. Illyricum, mint az oláh nyelv keletkezésének helye. V. Az oláh nyelv keletkezésének kora. VI. Szlávok és oláhok a Balkánon. VII. Az oláh vándorlások Erdély felé. VIII. Moldva és Havaselve alakulása. IX. Oláh emigráció a magyar megyékbe, lengyel, morva és orosz területekre. X. Magyar hatások. A romániai államezimer eredete. XI. Az oláh történelmi és nyelvújítás. XII. Az oláh nemzet képe.

E szerint a munka sem nem nyelvészeti, mely egyedül a nyelvtényekben keres megoldást, s nem csupán történelmi adatgyűjtemény, mely ismét a nyelv vallomásait hagyja figyelmen kívül, de mint előzőleg

jelezve volt, általános jellemű, történelmi-néprajzi tanulmány, mely a kérdést egészében fogja föl, az oláhságot, mint élő s mozgó népelemet tárgyalja, a mint az a római világ idején a Balkán-félszigeten megjelenik, nyelvileg s fajilag alakul, fejlődik, a Kárpátok vidékein elhelyezkedik s az ethnografiai konfigurációk között mai képét nyeri.

Érdekel várjuk ezen művet, mely talán tájékoztat fog nyújtani egyes, még homályban lévő kérdések iránt.

Helyi és vidéki hírek.

Tavaszi Furesán köszönt be a tavasz. Alig van egy nap hó nélkül. Igaz, hogy már nem marad meg. Hanem a helyett van locs-pocs elég.

Vásár. A tegnapi vásáron meglátszott, hogy ünnepek előtt állunk. Hozatal oly nagy volt, hogy a piacz kicsinynek bizonyult. A kereslet is olyan volt, mint már régen nem. Bizony el is kelne már néhány jó vásár!

Pályázatot hirdet az igazságügyminiszter a brásói kir. ügyészi állásra. A pályázati kérvények két hét alatt benyújtandók.

A kegyelet ünnepe holnap este 6 órakor fog megtartatni a polgári kör helyiségében. Ezen kegyelet emlékünnepe a nagy közönség, néhai Kászony István s Csia István tisztelői, valamint a polgári kör barátai s tagjai ez uton is meghívotnak.

Baleset. Oberth Ferencz tudós helybeli szász nagy pap családját ismét súlyos csapás érte. Egyik leányát, egy Medgyes melletti község papjának feleségét, szélhűdés érte. Oberth lelkész ur — mint halljuk — már elstetett leánya betegágyához. Valóban sok családi csapás érte már Oberth urat.

Halálozás. Nagy Miklós helybeli törvényszéki irodatiszt, kinek családját egy idő óta a halál oly gyakran látogatja, ismét egy kedves gyermekét veszté el. 7 éves leánykája meghalt Kolozsváron.

Kinevezés. Mezey Viktor [főispáni h. titkár s megyei t. aljegyző Segesvárt, a belügyminiszter kinevezte miniszteri segédfogalmazóvá s beosztotta Fogaras megye főispánja mellé titkárnak. — A mily derék, jó tagot veszt benne a segessvári magyarság, ép olyant nyernek a fogarasiak. — Mezey urat pedig, ki lapunknak is derék munkatársa, üdvözljük e kinevezése alkalmából.

Mérleg. Az erdélyi kereskedelmi és hitelbank részvénytársaság beküldötte évi zárójelentését. E szerint az intézet, melynek élén mint elnök báró Bánffy Zoltán főispán áll, mult évi mérlegét 19238 frt 84 kr tiszta nyeresménnyel zárta le. Rossz üzletviszonyok mellett még ez gyönyörű eredmény!

A román királyi pár 31-én délután 1 óra 40 perczkor Budapestre érkezett. A vonat 15 perczig tartózkodott a pályaudvaron. Ez idő alatt a királyi pár Hieronymi vasuti igazgatóval, a román konsullal és ennek nevével társalgott. Aztán tovább utazott Bukarest felé. A pályaudvaron nagy közönség eljenezte a felségeket.

Gráczból szomorú hiri hoz egy hozzánk érkezett gyászjelentés. — Szentkereszthegyi Kratochwill József m. k. ny. honvédezredes tífógyulladás következtében Gráczban meghalt. A hir le- verőleg hatott reánk, a kik személyesen, ismertük az elhalt ezredest és mélyen sujtott családját. Kratochwill József több éven át parancsnoka volt az itteni honvédzászlóaltnak, mely minőségében egy katonai, mint polgári körökben közszeretnek és tiszteletnek örvendett és ép ezért fájdalmasan fogja érinteni e gyászhir ismerőseit. Nem éreketelen, hogy az elhunyt eredetileg papi pályára készült. 1848-ban Kőszegen hallgatta a theológiát, — de részt vevén az akkori politikai, mozgalmakban, papnövendék letére is harczolva a szabadságért, 1850-ben büntetésből besoroztatott a közös hadsereghez. Részt vett az 1859. és 1866-iki hadjáratban s kitüntette magát Custozánál. Később átlépett a honvédséghez, hol érdemdus működéséért többszöri elismerésekben részesült, a mint többek közt az alezredessé történt kinevezése alkalmával kapott nemesség is volt. — Benne jó katona s honpolgár, példás férj s apa halt el. Gyászoló nőt s gyermeket hagyott hátra, kik fogadják őszinte részvetünk kifejezését. — Kratochwillné ő nagysága fájdalma iránt itt általános a részvét, mert benne egy, minden jótékony czélért lelkesülő honleányt veszített el távozásakor városunk, ki bár maga alig bírja nyelvünket, él-hal a magyarságért. Az elhunytanak pedig legyen könnyű a föld! Áldás emlékére!

A kinek barátai vannak, ne csodálkozzék azon, ha irigyei is találkoznak. Hiába! az már ugy van az életben, a mint a költők nagyon találóan mondják, hogy „az élet zavartalan öröme e földön senkinek sem adatik.“ Ezért Brandt R. gyógyszerész svájci lab-

dacsainak barátait ne nyugtalanítsa az, ha a hála és elismerés szavai mellett, az is megtörténik, hogy vagy egyszer itt-ott valamely elégedetlen az ő nézetét halgatja. Mindenkinek tetszését megnyerni lehetetlen s így természetes, ha ama sok ezerekhez, a kik gyors segítséget s gyógyulást találtak Brandt R. svájci labdacsaiban s ezért hálásak, néhány elégedetlen is csatlakozik, a nélkül azonban, hogy ez által a legcsekélyebb jogosultság adatnék a szer általános becsét illetőleg következtetéseket vonni le. — Egy doboz ára 70 kr. a gyógyszerárakban.

Értsük meg egymást ma este.

Értéktőzsdei hetijelentés.

Budapest, márcz 31.

A közelebbi múlt héten a tőzdegen mozgalmas volt a nélkül azonban, hogy végeredményben lényeges árfolyam-változások mutatkoznának. A német császár 90-éves születése napjának megünneplése igen kedvezően hatott a tőzsdére és ennek folytán az árfolyamok tetemesen emelkedtek, az áremelkedés azonban rövid tartamu volt, mivel néhány irányadó lap újra nyugtalanító közleményeket hozott a politikai helyzetéről és ezenkívül ama beszédek, melyek a berlini ünnepélyek alkalmával tartáltak, kedvezőtlenül befolyásolták a tőzsdét. A múlt hét végén tehát az elért áremelkedés egészen veszendőbe ment. E héten azonban már kedvezőbb hangulat jutott évrényre. Végre megtörtént az első lépés a sokat emlegetett és nagy feszültséggel várt magyar pénzügyi műveletek végrehajtása körül. Tisza Kálmán miniszterelnök, mint a

pénzügyminiszterium vezetője, megkötötte az egyezményt a Rothschild csoporttal egy nagyobb tétel papíráradék átvétele tárgyában. El van döntve tehát az a sokat vitatott kérdés, vajjon papíráradékkal vagy aranyjáradékkal fogja-e fedezni a magyar állam mintegy 60 millionyi ez idei hitelszükségletét. Ez a körülmény élenkitőleg hatott a tőzsdére és azutóbbi napokban az árfolyamok újra emelkedtek. A részletekre térve megemlítjük, hogy bankrészyénvek kivétel nélkül emelkedtek. Tőkebefektetési papírok közül tetemes javulást mutat az aranyjáradék és a papíráradék. Vasutirészvények többnyire emelkedtek. A helyi piacon takarékpénztárak, vasművek, téglagyárak és némely biztosító társasági részvények iránt volt élénkebb kereslet. A sorsjegy piacon lényeges áremelkedés állott be ugy kisebb, mint nagyobb sorsjegyeknél. A valuta kevésbé olesóbbodott.

Nyílt tér.)*

Nyilvános köszönet.

Alulírt gyászoló család ezennel legmélyebb köszönetének ad kifejezést mindazon t. ismerősöknek és jó barátoknak, kik felejthetetlen családfőnk, néhai Benedek Áron végtisztességén megjelentek s nagy fájdalomukat meleg részvétőkkel igyekeztek enyhíteni.

Brassó, 1887. április 1.

A gyászoló család.

*) Az ezen rovat alatt megjelent közleményekért felelős a szerk.

Brassai piaci árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése.

Brassó, 1887. április hó 2-án.

Román papírpénz à 20 frankos	8.46 vétel 8.48 elad
ezüstpénz à 20	8.40 » 8.42
Napoleon d'or (aranypénz)	10.08 » 10.12
Török lira	11.34 » 11.38
Arany	5.95 » 5.97
Orosz papírrubel	112.— » 114.—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Szerényi József.

Piaci árak

Brassóban, 1887. április hó 1-én.

— Zikéli Henrik jelentése.

Hectóliter	Buza	legszebb	5.8
		közepes	5.7
		vegyes	4.7
	Rozs	legszebb	4.6
		közepes	3.8
	Árpa	legszebb	3.6
		közepes	2.4
	Zab	legszebb	2.1
		közepes	1.8
	Törökbuza, új		3.8
Klogr.	Kása		5.1
	Borsó		9.1
	Lenese		12.1
	Fuszulyka		4.1
	Lenmag		11.1
	Burgonya		1.1
	Marhahús		34 és 3
	Disznóhús		— 4
	Juhhús		— 1
	Faggyu (friss)		— 3

H I R D E T M É N Y E K.

A kegyelet ünnepe!!

A Brassói Magyar Polgári Kör virágvasárnapján, azaz

folvó április hó 3-án, este 6 órakor elhunyt elnöke Kászony István s igazgatója Csia István arcképeit ünnepélyesen fogja leleplezni.

Ezen ünnepélyre a Kör t. tagjait s családjait, valamint azok vendégeit s a kör barátait tisztelettel meghívja

a választmány.

Az ünnepélyt társas vacsora követi.

2841-1886. tllkvi sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A dicső-szentmártoni kir. járásbíró-ság, mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy az „Albina” nagy-szebeni takaréks és hitelintézet végrehajtónak Morár Mária szül. Kukuj végrehajtást szenvedő elleni 14 frt 72 kr tőkekövetelés és

járadékai iránti végrehajtási ügyében a dicső-szentmártoni kir. járásbíró-ság területén lévő Küküllővár községében es határon fekvő, a küküllővári 225. számú telekjegyzőkönyvben A + 1—19 rendszámok alatt foglalt ingatlanokra Morár Mária szül. Kukuj megillető felerész jutalékaira együttesen ez a felerészre vonatkozólag az árverést 406 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1887. évi április 22-ik napján délelőtti 10 órakor a Küküllővár községében az ottani község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az egyes ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis összesen 40 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényezikk 42-ik §-ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. törvényezikk 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervény-átszolgáltatni.

Dicső-Szt-Márton, 1886. decz. 20.

A kir. járásbíró-ság mint tllkvi hatóság.
Kovácsy S.
klr. járásbíró.

(145) 2-1

Kiadó

a Lenszeren 26. szám alatt lévő bolthelyiség szent-Mihály napjától fogva.

Bővebbet az ugyanezen ház I-ső emeletén lakó háztulajdonosnál.

(73) 6—6

Alkalmi bevásárlás

KOVÁSZNAI és KERESZTESY

női divat-termükben Brassó (főter)

A raktári készlet egy részét tartalmazó női divat selyem és gyapjú ruhakelmék, mosó creton és satinok, posztók, flanellek, futó- és sophaszőnyegek, ugyszintén esőköpenyek és felsők a hely szűke miatt igen előnyös áron adatnak el.

Ugyanott nagy választékban Benedict Schroll-féle chiffon, patent chirting, gradlik és calicot vásznak minden szélességben, továbbá női és férfi bellés-kellékek szintén kaphatók.

Megrendeléseket elfogadnak: menyasszonyi, séta és házi ruhák, (toilettek) esőköpeny és jaquettok készítésére

(103)

pontos kiszolgálát és jutányos árak mellett.

8—

Minták kívánatra bérmentve küldetnek.

Nagy raktár szalon- és futószőnyegeken.

Laskai Árpád

NŐI DIVAT- ÉS KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

(Brassó, virágsor 325. szám alatt)

3

ajánlja a t. cz. közönségnek a

tavaszi és nyári évadra

ujjonnan berendezett üzletét, ugymint: divatszövetekben, férfi s női tavaszi és nyári szövetekben, fekete és színes cachmirok, selyemszövetek, selyem- és angol bársonyok, gyöngydiszek, vásznak, Schroll féle chiffonok, oxfordt, creton, szalag, csipke, virág, disztollak, keztyűk stb. a legjutányosabb árak mellett.

Felsők és ruhamegrendelések gyorsan és olcsó rak mellett készítettnek.

Nagy raktár férfi- s női fehérneműekben.

Brassó, ALEXI könyvnyomdája.

Kitűnő, szép kalapok!!

A tavaszi idényre

valamint

a közelgő ünnepekre

ajánlom a nagyérdemű közönségnek dúsan felszerelt, teljesen új mintákkal ellátott

kalapraktáromat.

Mindennemű, ezen szakba vágó cikkek a legfinomabb minőségben s a mellett igen jutányosan kaphatók üzletemben.

Kérem a n. érd. közönség szíves tömeges látogatását.

Kiváló tisztelettel

HALUSKAI ANDRÁS,

kalapos.

Brassóban, Nagy-utca 488. szám alatt.

Finom minőség s jutányos árak!

Gőzre berendezett építőasztalos-ság!

Barabás Károly,

(127) 4—6

Brassó vár-utca 241.

ajánlja magát mindennemű épület-asztalosági munkák, mint ajtók, ablakok stb. jutányos árak s a legszolidabb kivitel mellett készítésére.

Asztalosműhelyemnek gőzerőre való berendezése, valamint a szükséges feldolgozási s kikészítési gépek által azon kellemes helyzetben vagyok, hogy minden munkát nemcsak szebben, exaktabban elkészíthetek, hanem kielégíthetek minden igényt gyorsaság és pontos szállítás tekintetében. Gőzgépem azon kellemes helyzetbe hoz, hogy egyszersmind lehető jutányos árakon dolgozhatom, miért is ajánlom magam a t. közönség szíves figyelmébe.

Mindenféle ruha- és kalapdiszek a legújabb divat szerint.